

nemlig at spørge til forfatterne, så det mener jeg at have gjort rede for under den tidligere forespørgsel.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når man som parlamentarisk grundlag for en regering griber ind i en aftale, som er en meget, meget fintmasket aftale, som i øvrigt er sanktioneret af et bredt flertal i Folketinget og forhandlet mellem Kulturministeriet og de to forfatterforeninger, må man jo have gjort sig nogle overvejelser over, hvordan der skal strammes op. Fru Louise Frevert sagde, at der trænger til at blive strammet op i biblioteksafgiftsloven.

Når man netop griber ind i en aftale, altså griber ind politisk, må de partier, der griber ind, da have gjort sig nogle overvejelser over, hvad det er, der skal gribes ind over for, hvor der skal strammes op, hvem der skal have, og hvem der skal miste. Derfor vil jeg gerne høre lidt mere fra Louise Frevert om, hvor det er, der skal stramme op.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu åbner der sig egentlig en ret interessant diskussion om, hvilken rolle bibliotekerne skal have, og herunder også, hvad der egentlig skal kunne tilbydes via bibliotekerne.

Nu ved jeg ikke, hvor meget fru Louise Frevert går på biblioteket, men når jeg besøger mit lokale i Ballerup, slår det mig altid, hvor stort et kulturelt kraftcenter biblioteket egentlig er blevet. Og det slår mig egentlig også ofte, at nogle af de mindre børn og også nogle af de større ofte går på biblioteket i en anden hensigt, nemlig for at kunne komme på internettet eller for at lytte til musik, og pludselig ligger bogen der, som man så senere vælger at fordybe sig i. I det hele taget gør det spil, der ofte udspiller sig på bibliotekerne mellem internettet, musikken, skuespillet, forfatterarrangementer, højt oplæsning og bøgerne, at mange børn får et mere sammenhængende grundlag for at forstå den litteratur, de forhåbentlig senere kaster sig over.

Så jeg skal bare afslutningsvis høre, om ikke fru Louise Frevert kan se en fordel i, at de danske folkebiblioteker udvikler sig til at være andet end kun litterære kraftcentre, men også kulturelle kraftcentre.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til hr. Ole Sohn vil jeg sige: Det er jo nye tider, der er kommet en ny samling i Folketinget. De forgangne tiders problemstillinger kan vi da godt gå ind og diskutere, men det er ligesom ikke noget, som jeg rigtig synes jeg skal tage del i.

Det er da klart, at man gør sig nogle tanker, og vi har jo altid fået at vide i Dansk Folkeparti, uanset hvad vi siger og gør, at vi altid skruer tiden tilbage, fordi vi tænker gammeldags.

Men vi vil gerne ind og se på den tidligere måde, man udlånte bøger på, det med antal bind. Jeg ved godt, at biblioteksafgiften blev strammet på grund af et af de kriterier, men det bliver noget, man kommer til at se på under udvalgsarbejdet. Og jeg har jo faktisk også givet ét helt konkret eksempel på, hvor man kunne stramme op, netop på den øvre grænse, på det øvre loft, og det synes jeg er en af de meget relevante ting.

Kl. 16.10

Til fru Mette Frederiksen: Det er da helt rigtigt. Vi har to biblioteker på Østerbro lige i nærheden af, hvor vi bor, og det er da rigtigt nok, at det er en form for minikulturhus, om man så kan sige, og det er da dejligt at se, at der kommer så mange børn og også indvandrerbørn og kan låne på bibliotekerne, men det, som jeg spørger om og pointerer, er: Hvor meget skal være en offentlig forpligtelse? Det er jo et spørgsmål om prioritering.

Jeg synes, det er strålende, at man kan have internet på biblioteket, men hvem siger, at det skal være en statslig forpligtelse at finansiere det, og i hvor stor grad det skal være.

Det er også et spørgsmål, hvorvidt det er en biblioteksforpligtelse at låne videoer og videospil ud. Det er jo dér, det ideologiske spørgsmål er. Så jeg giver da fru Mette Frederiksen fuldstændig ret i, og jeg er da også selv glad for, at biblioteker har udviklet sig til kraftcentre, men det skal ikke være på bekostning af noget andet.

Jeg mener, at et bibliotek skal være et sted, hvor man kan låne bøger, hvor man kan fordybe sig, hvor man kan bruge tid til at sætte sig ind i det skrevne ord.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har meget forståelse og respekt for, at fru Louise Frevert ikke føler ansvar eller behov for at gå tilbage i tiden og se, hvad der er sket tidli-